

Den Gode Bekymringssamtale

- Et inspirationskatalog

Den Gode Bekymringssamtale

Indhold

1. Om materialet	3
2. Bekymringssamtaler i en Københavner-kontekst.....	4
Hvad er en bekymringssamtale?.....	4
Model over bekymringssamtalen som led i SSP- enkeltsagsbehandlingen	5
Målgruppen for bekymringssamtaler	6
Fagprofessionernes/SSP'erens rolle i bekymringssamtalen.....	7
<i>Medarbejdere fra Børne- og Ungdomsforvaltningens rolle i bekymringssamtalen</i>	<i>7</i>
<i>Medarbejdere fra Socialforvaltningens rolle i bekymringssamtalen</i>	<i>7</i>
<i>Medarbejdere fra Københavns Politis rolle i bekymringssamtalen</i>	<i>8</i>
<i>De SSP-stabsansvarliges rolle i bekymringssamtalen.....</i>	<i>8</i>
3. Før bekymringssamtalen	9
Bekymringssamtalen besluttet på et SSP- koordinationsgruppemøde.....	9
Forberedelse til en bekymringssamtale.....	9
<i>Sådan forbereder du dig til en bekymringssamtale som BUF-skolerepræsentant</i>	<i>10</i>

<i>Sådan forbereder du dig til en bekymringssamtale som BUF-fritidsrepræsentant</i>	<i>10</i>
<i>Sådan forbereder du dig til en bekymringssamtale som repræsentant for SOF</i>	<i>10</i>
<i>Sådan forbereder du dig til en bekymringssamtale som socialfaglig forebygger</i>	<i>11</i>
<i>Sådan forbereder du dig til en bekymringssamtale som politifaglig forebygger.....</i>	<i>11</i>
<i>Sådan forbereder du dig til en bekymringssamtale som boligsocial medarbejder eller repræsentant fra Kultur- og Fritidsforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen</i>	<i>11</i>

Bekymringssamtalen i skole og fritidscentre..... 12

Indkaldelse	12
Sådan indkalder du til bekymringssamtalen.....	13
Deltagere til bekymringssamtalen.....	13

Bekymringssamtalen i hjemmet

Indkaldelse	14
Sådan indkalder du til bekymringssamtalen.....	14
Deltagere til bekymringssamtalen.....	14

Bekymringssamtalen hos Borgercenter Børn og Unge15

Indkaldelse	15
Sådan indkalder du til bekymringssamtalen.....	15
Deltagere til bekymringssamtalen.....	15

Bekymringssamtalen på politistationen

Inddragelse af tolk.....	16
4. Bekymrings samtalen - Selve bekymrings samtalen.....	17
Kommunikation.....	17
Indledning – sådan kan du begynde samtalen	18
Italesættelse af kriminalitetsbekymringen.....	18
Kortlægning af den unges og familiens ressourcer.....	19
Tiltag: aftaler med den unge og forældrene	20
Afslutning.....	22
Bekymrings samtalen i et gruppeperspektiv	22
5. Efter bekymrings samtalen	24
Opfølgning på aftalerne	24
Opfølgning som et forebyggende greb	24
Orientering til SSP-kolleger eller andre ressourcepersoner i den unges netværk	25
6. Lovgivning.....	26
Retsplejelovens §115 (udveksling af personoplysninger)	26
Forvaltningslovens §28 (samtykke)	26
Forvaltningslovens §27 (tavshedspligt).....	26
7. Ofte stillede spørgsmål.....	27
Hvornår holder man en bekymrings samtale?	27
Hvornår afholdes en bekymrings samtale ikke?	27

Hvem må jeg involvere i en bekymrings samtale?	27
Hvad kan man gøre, hvis den unge, efter flere samtaler, sidder fast i samme adfærd?.....	28
8. Teoretiske perspektiver og metodisk framework på bekymrings samtalen.....	29
Den kriminalpræventive effekt og værdi af bekymrings samtaler.....	29
Low Arousal.....	29
Anerkendende tilgang	30
Signs of Safety	30
Hvem Styrer Orkesteret (HSO)	30
Beskyttelses- og risikofaktorer	31
9. Case - Den gode bekymrings samtale	32
10. Huskeliste - den gode bekymrings samtale	33
11. Litteratur	34

1. Om materialet

SSP er et ligeværdigt og forpligtende samarbejde mellem Socialforvaltningen, Børne- og Ungdomsforvaltningen, Kultur- og Fritidsforvaltningen, Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, Københavns Politi samt Kriminalforsorgen. I dette samarbejde skal afholdelsen af en bekymrings-samtale ses som et fælles ansvar i den tværfaglige koordinering af en SSP-enkeltsag.

Inspirationskataloget er udarbejdet af SSP Sekretariatet og de respektive forvaltninger i Københavns Kommune samt Københavns Politi. Kataloget er godkendt på chefniveau af de fire forvaltninger og Københavns Politi. Formålet er at introducere nye og mindre erfarne SSP'ere til bekymrings-samtalen i en Københavner-kontekst. Fagpersoner, som har erfaring med samtalen, kan også finde inspiration i kataloget eller få et hurtigt overblik i pixi-udgaven om samme emne. Denne kan findes på www.ssp.kk.dk.

Inspirationskataloget bygger oven på *Kommissorium for SSP Enkeltsagsbehandling*, som har til formål at beskrive rammerne for behandlingen af enkeltsager og *Guide til SSP-enkeltsagsbehandling*, som er en praksisorienteret trinvis guide til SSP-repræsentantens rolle og bidrag i de forskellige mødefora i SSP København.

Bemærk, at kataloget er dynamisk og opdateres i takt med nye arbejdsgange, systemer, organisering eller metoder inden for feltet ændres.

Sådan finder du det, der er relevant for dig

Inspirationskataloget kan anvendes som et digitalt opslagsværk, hvor du, via indholdsfortegnelsens overskrifter (CTRL-klik), kan blive sendt til det ønskede afsnit.

Du kan orientere dig i de forskellige faser i bekymrings-samtalen; *før*, *under* og *efter* gennem hele kataloget:

Før samtalen

Under samtalen

Efter samtalen

Find en huskeliste til samtalen på side 33

2. Bekymringssamtaler i en Københavner-kontekst

Hvad er en bekymringssamtale?

Bekymringssamtalen er en fælles betegnelse for dét, som fagpersoner i SSP København også kender som en kriminalpræventiv samtale, et hjemmebesøg o.a. Samtalen afholdes også ofte som en del af en partshøring.

En bekymringssamtale er et kriminalpræventivt værktøj, som kan benyttes, efter en ung under 18 år har begået kriminalitet eller vist adfærd, der kan være udtryk for en tidlig kriminalitetsbekymring. Bekymringssamtalen er et tilbud til familien og den unge, og ikke et krav eller påbud. I tilfælde hvor den unge har en sag i Socialforvaltningen, vil den unge som udgangspunkt have ret til at blive hørt og få oplysninger om den konkrete hændelse, før der træffes afgørelse. Dette kaldes en partshøring, hvilket den unge og forældremyndighedsindehaverne har krav på at blive tilbudt. Partshøringen har til formål at sikre, at den, der er part i en sag, får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere sagens faktiske grundlag og eksterne faglige vurderinger, inden sagen afgøres. I BBU kan det fx være ifm. en underretning.

Til samtalen deltager den unge sammen med forældremyndighedsindehaver(e) samt relevante fagpersoner, fx fra politi, sociale myndigheder eller ressourcepersoner fra skole eller den unges fritid.

Formålet med samtalen er dels at ansvarliggøre den unge ved at tydeliggøre potentielle konsekvenser ved en konkret adfærd og samtidig kortlægge den unges ressourcer og udfordringer, for at undgå bekymrende adfærd i fremtiden. Samtalen vil ofte lede til, at der foreslås specifikke tiltag for den unge og forældremyndighedsindehaverne, der kan understøtte en positiv udvikling for den unge – fx inden for familieforhold, fritidsliv eller uddannelse.

Bekymringssamtalen er således et værktøj, som benyttes i den tidlige indsats, der kan bidrage til at mindske risikoen for, at en ung indleder en kriminel tilværelse.

Model over bekymringsamtalen som led i SSP-enkeltsagsbehandlingen

En bekymringsamtale er som udgangspunkt et resultat af koordineringen i SSP Københavns koordinationsgrupper, hvor enkeltsager behandles, koordineres og udmunder i aftaler. De SSP-repræsentanter, som sidder med i SSP-lokaludvalg og SSP-koordinationsgrupper, er ofte dem, som indtænkes i en bekymringsamtale. Læs mere om SSP-koordinationsgruppernes funktion i *Guide til SSP enkeltsagsbehandling*. I modellen ses de forskellige trin i bekymringsamtalen:

Målgruppen for bekymringssamtaler

Målgruppen er børn og unge i alderen 10-17 år bosiddende i Københavns Kommune, som har begået kriminalitet, eller hvor der er en tidlig kriminalitetsbekymring. I SSP København arbejdes der ud fra en niveauinddeling af enkeltsager. De kategoriseres i fire niveauer baseret på den unges situation og enkeltsagens karakter:

Niveau 1: Tidlig bekymring

Niveau 2: Alvorlig bekymring eller førstegangskriminalitet

Niveau 3: Gentagen, alvorlig kriminalitet

Niveau 4: Personfarlig eller anden alvorlig kriminalitet

Dette katalog omhandler primært sager på niveau 1 og 2. I disse enkeltsager vil en bekymringssamtale ofte være et passende forebyggende tiltag. Læs mere om niveausætningen i SSP København i [Kommissorium for SSP-enkeltsagsbehandling](#).

Samtaler med og omkring den unge i enkeltsager på niveau 3 og 4 håndteres primært af Socialforvaltningen i samarbejde med politiet, fx i form af et netværkssamråd, hvortil der tilbydes en handleplan. Selvom netværkssamråd er en form for samtale, inkluderer det flere parter og har en anden proces tilknyttet end en bekymringssamtale. Ligesom at den er lovbestemt. Læs mere om netværkssamråd i *Guide til SSP-enkeltsagsbehandling*.

Eksempler på niveau 1-sager

- En lærer rejser en bekymring for Claras trivsel og adfærd, da hun er en del af en pigegruppe på skolen. Når pigerne færdes på skolen, opleves deres adfærd som utryghedsskabende. Andre elever bliver ofte mødt med nedladende eller provokerende kommentarer. Skolen har også modtaget klager fra forældre til andre børn.
- 13-årige Markus bliver en hverdagsaften stoppet af politiet sammen med 3 andre unge, da de kører på el-løbehjul uden hjelm. En af de unge, han er truffet sammen med, er politiet meget bekymret for.

Eksempler på niveau 2-sager

- Milas træffes af politiet med en 18+ ung, som er kendt af politiet med tilknytning til et kriminelt miljø. De skønnes påvirket af euforiserende stoffer og bliver begge sigtet for lov om euforiserende stoffer.
- Elias bliver fundet i besiddelse af en foldekniv i skolen. En lærer finder den på ham efter at have overhørt en samtale mellem ham og en anden elev, og tilkalder politiet. Elias er tidligere sigtet for røveri og trusler.

Fagprofessionernes/SSP'erens rolle i bekymrings-samtalen

Socialforvaltningen (SOF), Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF) samt Københavns Politi spiller en vigtig rolle i varetagelsen af bekymringssamtaler for unge mellem 10-18 år i SSP København. Læs mere om parternes retlige forpligtelser i kapitel 6 "[Lovgivning](#)".

Medarbejdere fra Børne- og Ungdomsforvaltningens rolle i bekymringssamtalen

I SSP-regi er det BUFs repræsentanter, som spiller den største rolle i bekymringssamtalen ifm. niveau 1-sager, hvor den unge går i folkeskole. Skole- eller fritidsrepræsentanter kan også deltage i en niveau 2-bekymringssamtale med en repræsentant fra SOF, og/eller en politi- eller socialfaglig forebygger, hvis dette vurderes relevant og til gavn for den kriminalpræventive indsats omkring den unge i forbindelse med den unges skole- og uddannelsesforløb eller fritidsliv.

- ***Specifikt om skolerepræsentantens rolle og bidrag***
I hver SSP-koordinationsgruppe indgår min. én repræsentant fra folkeskoleområdet i det pågældende lokalområde. Skolerepræsentanten kan have kendskab eller en relation til den unge med en SSP-enkeltsag og er repræsentant for andre skoler i området, som kan kontaktes for at inddrage relevant viden.
- ***Specifikt om fritidsrepræsentantens rolle og bidrag***
I hver SSP-koordinationsgruppe indgår min. én repræsentant fra UngeVærker (fritidstilbud for unge fra

8. klasse-18 år) fra det pågældende område. Derudover kan andre relevante fagpersoner fra fritidsklub (4.-5. kl.) eller juniorklub (6.-7. kl.) inddrages. Fritidsrepræsentanten kan have kendskab eller en relation til den unge med en SSP-enkeltsag, hvor der besluttet at afholde en bekymringssamtale og er repræsentant for andre institutioner i området, der kan kontaktes mhp. relevante oplysninger om den unges fritidsliv eller brobygning til fritidsliv.

Medarbejdere fra Socialforvaltningens rolle i bekymrings-samtalen

I forbindelse med niveau 1-sager kan SOF deltage i bekymringssamtalen, hvis dette vurderes relevant. Det kan fx være, hvis den unge har en igangværende sag i Borgercenter Børn og Unge (BBU).

SOF har det primære ansvar for niveau 2-sager og derfor også for afholdelse af bekymringssamtalen med den unge og dennes forældremyndighedsindehaver(e).

- ***Specifikt om SOFs rolle og bidrag***
BBU har minimum én repræsentant, der beskæftiger sig med kriminalitetsforebyggelse, i hver SSP-koordinationsgruppe. Dette vil typisk være en kriminalitetsmedarbejder. Derudover kan der inddrages andre relevante aktører fra BBU, der arbejder med målgruppen, fx en børne- og ungerådgiver (sagsbehandler), medarbejder fra Den Korte Snor eller ga-deplansmedarbejder.

Medarbejdere fra Københavns Politis rolle i bekymrings-samtalen

I forbindelse med niveau 1-sager kan politiets forebyggere deltage i bekymrings samtale sammen med BUF, hvis dette vurderes relevant og til gavn for den kriminalpræventive indsats omkring den unge. Det kan fx være i situationer, hvor sagen er oprettet af en forebygger, som har særligt kendskab til den unge eller den unges familie.

I niveau 2-sager kan politiets forebyggere deltage i bekymrings samtalen med SOF. Det kan fx være i tilfælde, hvor den unge tidligere har haft flere niveau-sager, eller hvis den politi- eller socialfaglige forebygger har en eksisterende relation til den unge.

- ***Specifikt om den socialfaglige forebyggers rolle og bidrag***

Den socialfaglige forebygger har en socialfaglig baggrund, men er ansat hos politiet som civil og indgår i politiets kriminalpræventive arbejde. Derfor bidrager den socialfaglige forebygger typisk til niveau 1-sagerne, da der som regel ikke er tale om kriminalitet, men en tidlig bekymring herfor.

- ***Specifikt om den politifaglige forebyggers rolle og bidrag***

Den politifaglige forebygger har en baggrund som politibetjent og derved indsigt i lovgivning og viden om ungdomskriminalitet og politiets arbejde generelt. Den politifaglige forebygger kan typisk bidrage i niveau 2, 3 og 4-sagerne, da disse vedrører sigtelser for

kriminalitet eller en alvorlig kriminalitetsbekymring.

De SSP-stabsansvarliges rolle ifm. bekymrings samtalen

En SSP-stabsansvarlig er forankret i SSP Sekretariatet og har ansvar for at facilitere og koordinere SSP-lokaludvalgenes, SSP-koordinationsgruppens og SSP-ledergruppens SSP-arbejde. Den SSP-stabsansvarlige i det pågældende område kan spille en vigtig rolle i forhold til at sikre koordineringen omkring kriminalitetsbekymringer og at en eventuel bekymrings samtale planlægges på koordinationsgruppemødet. Under mødet skal den stabsansvarlige:

- agere mødeleder og facilitere en helhedsorienteret drøftelse af den unge
- koordinere repræsentanternes samarbejde i den enkelte sag og sikre, at relevante parter inddrages i samtalen
- sikre tydelig ansvarsfordeling, hvis en bekymrings samtale besluttet på et møde.

3. Før bekymringssamtalen

Bekymringssamtalen besluttet på et SSP-kordinationsgruppemøde

Afholdelse af en bekymringssamtale besluttet som regel i en af SSP-kordinationsgrupperne i København, hvor SSP-enkeltsagerne drøftes og koordineres. Når det i koordinationsgruppen skal afgøres, hvor en bekymringssamtale afholdes, tages der højde for:

- **Hvilken myndighed, som har rejst bekymringen**
Som regel afholdes bekymringer rejst i skole-/fritidsregi på skolen eller fritidscentrets matrikel (typisk niveau 1). Bekymringer rejst af politiet afholdes typisk som hjemmebesøg eller på stationen (niveau 1-2). Bekymringer fra BBU (niveau 2) afholdes typisk på BBU's matrikel eller hjemme hos den unge i samarbejde med politiet.
- **Hvor den bekymrende adfærd ses**
Årsagen til kriminalitetsbekymringen, og hvor den unges adfærd typisk er synlig/bekymrende, kan være med til at afgøre samtaleplacering. Fx kan en konflikt i skolegården håndteres i samarbejde med skolen og afholdes på skolen eller i hjemmet.
- **Bekymringsgraden**
Bekymringens alvorlighed kan variere, fra den tidlige bekymring, der ses i skole- og fritidsregi, til en mere alvorlig bekymring baseret på en eller flere kriminelle handlinger. Det kan medtænkes i overvejelserne.

Forberedelse til en bekymringssamtale

En grundig forberedelse før bekymringssamtalen er afgørende for at sikre, at samtalen forløber efter hensigten og giver det bedst mulige udgangspunkt for den unge. Her er koordinationsgruppen et vigtigt forum til at samle oplysninger og få viden om relevante aktører i den unges liv samt drøfte eventuelle temaer under samtalen. En god bekymringssamtale kræver forberedelsestid; til sparring, koordinering og planlægning. Især hvis flere unge er involveret i samme hændelse, og flere samtaler skal koordineres.

Det anbefales, at følgende kan gøres som et led i forberedelsen til en bekymringssamtale:

- Skab et overblik over den unges livssituation ud fra risiko- og beskyttelsesfaktorer, som er beskrevet på, eller i forbindelse med, et koordinationsgruppemøde. Læs mere om risiko- og beskyttelsesfaktorer i kapitel [8](#).
- Forbered nogle emner, som du enten ser kan være udfordrende eller positive i forhold til den unge og kriminalitet, trivsel, relationer, skole eller fritidsliv. Måske har du allerede gode forslag til aktiviteter eller aftaler.
- Som ansvarlig for samtalen kan du også forberede en række spørgsmål, der kan bruges som rettesnor. Dette gøres for at sikre, at samtalen holdes på sporet og er konstruktiv samtidig med, at du sørger for, at du kommer omkring dine vigtigste pointer.
- Inddragelse af relevante ressourcepersoner, som kan nuancere og kvalificere bekymringen.

Sådan forbereder du dig til en bekymringsamtale som BUF-skolerepræsentant

Som skolerepræsentant kan du danne dig et billede af den unges adfærd i skole-, familie- og fritidsliv. Andre relevante fagpersoner fx klasselærer, AKT-lærer, afdelingsleder, repræsentant fra fritidscenter, sundhedsplejerske eller UU-vejleder kan også kontaktes for mere viden om den unge.

Eksempler på bidrag fra skolerepræsentant:

- Personligt kendskab til den unge i skoleregi, der kan tydeliggøre, om skolen oplever en bekymrende adfærd.
- Opmærksomhed på den unges generelle trivsel i skolen, og om den unge bidrager til et højt/lavt konfliktniveau i klassen og i skoletiden.
- Belysning af det faglige niveau ud fra fraværsprocent, begavelse, og lign.
- Viden om den unges omgangskreds ift., om den unge påvirkes af positive eller negative bekendtskaber, og hvilke familierelationer og opdragelsesstil der er i hjemmet.

Sådan forbereder du dig til en bekymringsamtale som BUF-fritidsrepræsentant

Som fritidsrepræsentant kan du danne dig et billede af den unges adfærd i fritiden, omgangskreds og generel trivsel. Andre relevante fagpersoner fx pædagog med relation til ung, lærer, aktører fra den unges fritidsliv eller kontaktperson kan med fordel inddrages for mere viden.

Bemærk, at der skal indhentes samtykke, før oplysninger

må deles med personer, der ikke repræsenterer en myndighed. Læs om samtykke i kapitel [6](#).

Eksempler på bidrag fra fritidsrepræsentant:

- Et personligt kendskab til den unges fritidsliv og relationer uden for skolen, der kan tydeliggøre, om pågældende fritidscenter/-tilbud oplever bekymrende adfærd.
- Viden om hyppigheden af den unges deltagelse i klubben, den unges adfærd i klubben og generelle trivsel.
- Overblik over den unges netværk, og om den unge er en del af positive eller negative fællesskaber.
- Viden om den unges fritidsaktiviteter, fritidsjob eller hvilke aktiviteter, du tror, den unge vil få gavn af.
- Hjælp eller forslag til, hvordan den unge kan brobygges til fritidstilbud, hvis den unge ikke er en del af dette.

Sådan forbereder du dig til en bekymringsamtale som repræsentant for SOF

Som medarbejder i SOF kan du slå den unge op i relevante sagssystemer og danne dig et overblik over tidligere historik eller kontakte børne-og ungerådgiveren (sagsbehandler) med relation til den unge. Andre relevante aktører fx lærer, nærpolitibetjent, gadeplansmedarbejder eller træner kan også kontaktes for mere viden om den unge.

Eksempler på bidrag fra SOF-repræsentant:

- Medarbejderen kan give et helhedsorienteret syn på risiko og beskyttelsesfaktorer. Dette spænder bredt fra

- ressourcer eller mangel på samme i familie- og fritidsliv, uddannelse, holdninger og psykisk sårbarhed.
- Viden om tidligere udfald i forbindelse med et forløb i Ungdomskriminalitetsnævnet, børne- eller ungefaglige undersøgelser, YLS-screeninger samt foranstaltninger, som den unge har haft.
- Indhente viden eller formidle kontakt til nuværende/tidligere børne- og ungerådgiver (sagsbehandler).

Sådan forbereder du dig til en bekymringsamtale som socialfaglig forebygger

Som socialfaglig forebygger kan du slå den unge op i politiets systemer for at danne dig et overblik over den unges tidligere historik. Hvis en anden forebygger eller nærpolitibetjent i politiet har kendskab til den unge, kan vedkommende kontaktes. Der kan også rækkes ud til skole eller fritidscenter, som kender den unge, for at få indblik i den unges generelle livssituation, hvis det ikke er blevet uddybet til koordinationsgruppemødet.

Eksempler på bidrag fra socialfaglig forebygger:

- Vurdering af bekymringsgrad ud fra den unges tidligere kriminalitetshistorik, møde med politiet eller om han/hun færdes i - eller i periferien af - kriminelle miljøer.
- Viden om sociale udfordringer eller ressourcer i helhedssynet på den unge. Fx kan bekymringen ses i relation til den unges familieforhold og holdninger knyttet til kriminalitet og autoriteter.

- Formidling af kontakt til nærpolitibetjent, som tidligere har haft en relation eller kendskab til den unge (den unges kriminelle tilbøjeligheder, risikoadfærd og ressourceniveau).

Sådan forbereder du dig til en bekymringsamtale som politifaglig forebygger

Som politifaglig forebygger forbereder du dig på samme måde som den socialfaglige forebygger.

Eksempler på bidrag fra politifaglig forebygger:

- Vurdering af bekymringsgrad ud fra den unges tidligere kriminalitetshistorik, møde med politiet eller om han/hun færdes i - eller i periferien af - kriminelle miljøer.
- Formidling af kontakt til nærpolitibetjent, som tidligere har haft en relation eller kendskab til den unge (den unges kriminelle tilbøjeligheder, risikoadfærd og ressourceniveau).

Sådan forbereder du dig til en bekymringsamtale som boligsocial medarbejder eller repræsentant fra Kultur- og Fritidsforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen

Som boligsocial medarbejder eller repræsentant fra KFF eller BIF, vil du typisk ikke deltage i selve samtalen, men kan fortsat indtænkes, hvis den unges bekymrende adfærd har udspillet sig på fx en institution eller i nattelivet.

Eksempler på bidrag fra boligsocial medarbejder, KKF og BIF-repræsentanter:

- Viden og kendskab til den unges kultur- og fritidsliv gennem fx kulturhus, idrætsanlæg eller jobcenteret.
- Henvisning til FritidsGuiderne ved behov for hjælp til at finde fritidsaktivitet.
- Informere om mulighed for kontingentstøtte.
- Viden om den unges adfærd, generelle trivsel og holdninger.
- Viden om fritidsjobindsatser, aktiviteter og lignende i et område, der kan være relevant for en ung. Fx via Jobcenter København.
- Deltagelse i indsatser ifm. SSP's forebyggende arbejde. Bemærk at du som boligsocial medarbejder ikke er en myndighedsperson og derfor skal indhente samtykke, før oplysninger må modtages, og du må deltage i en indsats. Læs om samtykke i kapitel [6](#).

I de følgende afsnit beskrives hvilke parter i SSP-samarbejdet, som er hovedansvarlige for forberedelserne til en bekymringsamtale hos hhv. skole/fritidscentre, BBU og i hjemmet.

Bekymringsamtalen i skole og fritidscentre

Indkaldelse

Skole- og fritidsrepræsentanter (BUF) er typisk den ansvarlige part, når der skal indkaldes til en bekymringsamtale, hvor kriminalitetsbekymringen hos den unge er niveau 1.

BUF-repræsentanten skal således tage teten i forhold til at afgøre, hvem der bør deltage i samtalen, og hvilken type samtale bekymringen lægger op til. Her kan også medtænkes den unges alder og de risiko- og beskyttelsesfaktorer, der bliver tydelige under koordinationsgruppemødet.

Eksempel på indkaldelse til bekymringsamtale i skole

Muhammed går på 7. årgang og er gennem en længere periode med konflikter i skole, blevet registreret som en niveau 1-sag. I koordinationsgruppen besluttet det, at der skal holdes en samtale på skolen, hvor fritidsrepræsentanten også deltager, da han har en god relation til Muhammed. SSP-læreren, som også er Muhammeds klasselærer, er ansvarlig for at indkalde til bekymringsamtalen. Han ringer samme eftermiddag til hans mor. Hun oplyses omkring, hvad der ligger til grund for bekymringen, hvad hensigten med samtalen er og hvem der forventes at deltage

Inden der indkaldes til samtalen, kan skole- og fritidsrepræsentanter i høj grad bidrage til at kvalificere og forbedre hinandens samtaler, da begge har kendskab til den unges hverdagsliv. Det er derfor oplagt, at disse to parter i fællesskab afklarer, om bekymringen bør føre til en samtale og i så fald, hvem der bør deltage. Dette sker typisk på koordinationsgruppemødet.

Sådan indkalder du til bekymringssamtalen

Den ansvarlige BUF-repræsentant kan fx indkalde til samtalen gennem en opringning til forældre/forældremyndighedsindehaver(e).

Deltagere til bekymringssamtalen

Deltagere til bekymringssamtalen hos skole og fritidscentre er sammensat ud fra kendskabsgraden til den unge, den unges alder og hensigten med samtalen. Den ansvarlige BUF-repræsentant tager teten ift. at inddrage og indkalde relevante aktører forud for samtalen.

Hvem kan deltage i bekymringssamtalen - eksempler

- Ved en samtale på skolens matrikel kan den lærer, der er tættest på barnet deltage fx sammen med en SSP-lærer og, hvis relevant, en pædagog fra fritidscenteret.
- En politi- eller socialfaglig forebygger kan deltage, hvis det vurderes relevant. Det vil ofte være en socialfaglig forebygger, der er relevant for niveau 1-sager.
- Ledelsesdeltagelse fra skolen kan i nogle tilfælde være gavnligt, fx i tilfælde hvor den ansvarlige lærer ikke har så meget erfaring med bekymringssamtaler. Det kan også være relevant for samtaler hos fritidscenteret.
- Ved en samtale på fritidscentrets matrikel kan en repræsentant fra fritidscenteret (fx en opsøgende medarbejder) deltage sammen med enten en lærer/SSP-lærer eller en socialfaglig forebygger. Det vurderes internt i fritidscenteret, hvem der er relevant at medtage i samtalen.
- I nogle tilfælde kan det være relevant at medtage både pædagog, lærer og forebygger, hvis alle parter kender den unge godt.

Hvordan forbereder man sig bedst i fællesskab på bekymringssamtalen hos skole/fritidscenter - eksempler

- Ved bekymringssamtalen i niveau 1-sager kan det være nødvendigt at inddrage viden om den unge både fra fritidscenter og skole. Det vil typisk blive synliggjort til et koordinationsgruppemøde.
- Hvis denne viden er mangelfuld på mødet, kan fritidsrepræsentanten kontakte skolen, hvis der er behov for mere viden om den unge - og omvendt.
- I tillæg til koordinationsgruppemøderne kan BUF-repræsentanten også række ud til den lærer, som er tættest på barnet fx en klasselærer.
- En politi- eller socialfaglig forebygger fra politiet kan også være gavnlig at inddrage, hvis denne har viden om eller en relation til den unge.
- Der kan tages initiativ til en indledende dialog om den unge. Det kan være i form af en telefonisk samtale eller et decideret formøde inden selve bekymringssamtalen. Her kan det fx afstemmes, hvad bekymringen går ud på, og hvordan samtalen skal opbygges.

Bekymringssamtalen i hjemmet

Indkaldelse

Politiet og BBU er ansvarlige for at indkalde og afholde bekymringssamtaler i hjemmet. Det er således disse parter, som skal tage teten i forhold til at afgøre, hvem der bør deltage i samtalen, hvis en bekymringssamtale besluttes.

BBU er ansvarlige for at indkalde til en bekymringssamtale, hvis kriminalitetsbekymringen hos den unge er niveau 2. Indkaldelsen til bekymringssamtalen sker således på samme måde som en partshøring, hvori den unge har krav på at blive hørt i den konkrete hændelse, der ligger til grund for en sag, inden der træffes afgørelse.

Sådan indkalder du til bekymringssamtalen

Den ansvarlige repræsentant fra politiet kan indkalde til samtalen gennem en opringning til forældre/forældremyndighedsindehaver(e). Medarbejderen hos BBU indkalder den unge og begge forældremyndighedsindehaver(e) via brev. Det kan somme tider være en god ide at afstemme med forældrene, hvem og hvor mange der deltager fra familiens side, da det kan virke overvældende for den unge samt vanskeligt for en fagperson at styre samtalen med mange deltagere i hjemmet.

Eksempel på mødeindkaldelse til bekymringssamtale i hjemmet

Noah er antruffet med personer, der har tilknytning til bandemiljøet og har flere gange optrådt i politiets systemer med lignende hændelser. Sagen løftes i koordinationsgruppen som en niveau 2-sag, hvor bekymringen går på Noahs omgangskreds og potentielle tiltrækning til et kriminelt miljø. Det aftales på koordinationsgruppemødet, at den politifaglige forebygger skal holde en bekymringssamtale med deltagelse af en nærpolitibetjent. Den politifaglige forebygger ringer til Noahs forældre:

(...) Vi har flere gange truffet Noah, hvor han har været sammen med en gruppe, som vi er ret bekymrede for. Jeg ved ikke, hvordan jeres indtryk er af Noahs omgangskreds? Om han tit færdes med gruppen og også kører rundt med dem? De er jo også en del ældre end ham.

(...) Jeg synes, at det vil være en god idé, hvis vi kom forbi til en kort snak om, hvad det betyder at færdes i sådan en gruppe. Er det noget, I kunne have lyst til?

Deltagere til bekymringssamtalen

Konstellationen af deltagere til samtalen bliver dels sammensat på baggrund af bekymringsgraden – men også ud fra, hvilke fagpersoner, der allerede har kendskab til den unge. Hensigten er at have så få personer, som muligt, til at deltage.

Hvem deltager til bekymringssamtalen - eksempler

- Minimum to fagpersoner skal deltage i bekymringssamtalen i hjemmet.
- Deltagerne kan være en forebygger sammen med en skole- eller fritidsrepræsentant, en forebygger sammen med en kriminalitetsmedarbejder fra BBU eller en skolelærer og sagsbehandler i fællesskab.
- Bekymringsgraden er med til at afgøre, om der er behov for flere fx en nærpolitibetjent.

Hvordan forbereder man sig bedst i fællesskab på bekymringssamtalen i hjemmet - eksempler

- Fagpersonen, som har inviteret til samtalen og rejst bekymringen, kan tage initiativ til en indledende dialog. Det kan være i form af en telefonisk samtale eller et decideret formøde inden bekymringssamtalen. Her kan det afstemmes, hvad bekymringen går ud på, og hvordan samtalens struktur skal opbygges.
- Opmærksomhedspunkter forud for samtalen kan afklares, fx hvis forældre eller den unge har en særlig modstand overfor myndigheder, eller hvis nogle emner kræver særlig uddybelse.
- Der kan være behov for at række ud til skole- eller fritidsrepræsentant for mere viden.

Bekymringssamtalen hos Borgercenter Børn og Unge**Indkaldelse**

BBU er ansvarlige for at indkalde til en bekymringssamtale, hvis kriminalitetsbekymringen hos den unge er en niveau 2-sag. Indkaldelsen til bekymringssamtalen sker således på samme måde som en partshøring, hvori den unge har krav på at blive hørt i den konkrete hændelse, der ligger til grund for en sag, inden der træffes afgørelse.

BBU-repræsentanten skal således tage teten i forhold til at afgøre, hvem der bør deltage i samtalen, og hvilken type samtale bekymringen lægger op til.

I de særlige niveau 2-sager, hvor BBU vurderer, at der ikke er behov for en fysisk partshøring, laves i stedet et råd- og vejledningsbrev, hvor den unge parthøres skriftligt.

Sådan indkalder du til bekymringssamtalen

Når BBU har modtaget en underretning, som de skal vurdere alvorligheden af inden for 24 timer, og sagen har været drøftet på koordinationsgruppemødet, indkaldes den unge og begge forældremyndighedsindehaver(e) til samtale via brev.

Deltagere til bekymringssamtalen

Konstellationen af deltagere til samtalen bliver dels sammensat på baggrund af bekymringsgraden men også ud fra, hvilke fagpersoner der allerede har kendskab til den unge. Hensigten er at have så få personer som muligt til at deltage.

Hvem deltager til bekymringssamtalen – eksempler

- Hvis det er en ny sag, kan kriminalitetsmedarbejderen fra BBU fx deltage sammen med en politi- eller socialfaglig forebygger.
- Hvis den unge i forvejen har en sag i kommunen, kan en kriminalitetsmedarbejder og/eller en sagsbehandler deltage sammen med en lærer fra skolen.
- En medarbejder fra gadeplan kan også deltage, hvis denne kender den unge.

Hvordan forbereder man sig bedst i fællesskab på bekymringssamtalen hos BBU – eksempler

- Forud for bekymringssamtalen kan de deltagende parter gå i dialog med hinanden for i fællesskab at afklare og forventningsafstemme formålet med samtalen.
- Kriminalitetsmedarbejderen i BBU kan tage initiativ til en indledende dialog, i form af en telefonisk samtale eller et decideret formøde inden samtalen. Her kan fx drøftes hvilken funktion de enkelte fagpersoner har i samtalen ud fra den unges behov og omstændigheder.

Bekymringssamtalen på politistationen

Samtalen kan i nogle tilfælde afholdes på politistationen. Det vil hovedsageligt være i sager, hvor politiet er involveret og kun sjældent i niveau 1 og 2-sager. Samtalen på stationen kan være en måde at håndtere den unge og bruges som et redskab til at signalere konsekvens og alvorlighed. Det kan ligeledes være nemmere at strukturere en samtale på stationen, hvis forældre og ung skal deles op. Hvis hændelsen er sket i skoleregi, kan en SSP-lærer og forebygger med fordel afholde samtalen. Hvis hændelsen er sket uden for skole og fritidscenter, kan en sagsbehandler deltage sammen med en forebygger. Viden fra skole- og fritid kan fortsat være relevant at indhente.

Inddragelse af tolk

I tilfælde af at forældremyndighedsindehaver(e) ikke taler dansk, kan en tolk indtænkes i afholdelsen af samtalen. Dette kan drøftes på koordinationsgruppemødet, hvor behovet for tolk kan undersøges – og hvem, der sørger for økonomien i det. Hvis fx samtalen afholdes i samarbejde med BBU, kan det undersøges, om de har midler, der kan afsættes til en tolk. Det er vigtigt, at den unge ikke selv agerer tolk i samtalen mellem familie og fagpersoner. Søskende eller andre familiemedlemmer kan potentielt inddrages til denne funktion, men det kan være vanskeligt, da det er personer, der har en relation til den unge og er farvet af egne holdninger. En anden mulighed er at tale engelsk til samtalen, hvis den unges og dennes familie er interesseret i dette.

4. Bekymringssamtalen - Selve bekymringssamtalen

Hvis du deltager i en bekymringssamtale, er det fordi, at dit kendskab til den unge eller din faglighed kan være et nyttigt bidrag i samtalen. Ikke to bekymringssamtaler er ens, og derfor kan den gode bekymringssamtale udvikle sig undervejs uden at følge en specifik fremgangsmåde. Dog foreslås det at strukturere samtalen som følgende:

1. **Indledning:** Præsentation af SSP-samarbejdet, deltagere til samtalen, længde på samtale
2. **Italesættelse af kriminalitetsbekymring:** Formålet beskrives og bekymring gøres konkret
3. **Kortlægning af ressourcer:** Den unge og familiens ressourcer og udfordringer italesættes
4. **Tiltag:** Aftaler med den unge og forældremyndighedsindehaver(e) indgås
5. **Afslutning:** Potentiel opfølgning aftales, kontaktoplysninger deles og samtalen vurderes

Kommunikation

Måden, der kommunikeres til den unge og familien på i samtalen, er vigtig. Læs mere om særlige teknikker og metoder, du kan bruge i samtalen, i kapitel [8](#).

To faktorer, som kan have betydning for måden, du vælger at formulere dig på er:

- **Sprogbarriere**
Hvis familien har dansk som andet sprog kan en potentiel sprogbarriere være med til at udfordre samtalen.
- **Refleksionsevne**
Niveauet af mentale og kognitive evner samt refleksionsevne spiller ind i forhold til kommunikationen med den unge.

Indledning - sådan kan du begynde samtalen

Indledningsvis kan der lægges vægt på følgende punkter:

- **Hvad er SSP?**
Det er ikke alle unge og forældremyndigheds-indehavere, som ved, hvad SSP er og står for. Derfor kan det være vigtigt, indledningsvist, at fortælle om SSP-samarbejdet, og hvordan det herigennem er muligt at dele kriminalitetsbekymringer - og iværksætte indsatser - på tværs af myndigheder.
- **Oplys om, at den unge er drøftet i SSP-regi**
Den unge og forældremyndighedsindehaver(e) skal informeres om, at den unge har været drøftet i SSP-regi. Dette skyldes oplysningspligten i forbindelse med SSP-samarbejdet. Læs mere om GDPR [her](#).
- **Præsentation af deltagerne**
Parterne, som deltager i samtalen, præsenteres.
- **Samtalens længde**
Bekymringssamtalen varer typisk omkring 45-60 minutter. En samtale længere end 60 minutter kan virke overvældende for den unge. Ligesom det kan være nødvendigt at afslutte samtalen før tid hvis det mærkes, at den unge har nået et mætningspunkt. I tilfælde, hvor familien har behov for at stille yderligere spørgsmål, kan den unge forlade samtalen tidligere.

Eksempler på sætninger omkring SSP-samarbejdet

SSP er et samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi. Vi arbejder for at skabe et trygt og kriminalitetsfrit liv for børn og unge i København. Vores samarbejde betyder, at vi deler informationer dvs. noget, der er sket i klubben, kan blive fortalt videre til skolen eller politiet.

(...) derfor har vi også talt om den her hændelse og dig til et møde i SSP. Vi blev enige om, at en samtale med dig og dine forældre er en god ide, fordi vi gerne vil hjælpe og undgå, at det samme sker igen. Vi kommer måske ind på nogle ting her i dag, der kan være svære at tale om, men os, der sidder rundt om bordet, sidder her for at hjælpe, og fordi vi er bekymrede for dig.

Italesættelse af kriminalitetsbekymringen

Den ansvarlige fagperson kan i samtalen præsentere bekymringen for den unge og familien. Det kan enten gøres ved at læse selve bekymringen op eller ved at spørge den unge ind til hændelsen.

Nedenstående spørgsmål kan bruges til at sætte sig i den unges sted og få ham/hende til at reflektere over, hvad der er sket, og hvilken betydning det har haft for omgivelserne.

Eksempler på spørgsmål til den unge

Ved du, hvorfor vi er her?

Vi er bekymrede for x og x, hvordan oplevede du det?

(Bekymring læses højt) Er der noget, du synes, er svært, når du hører den her beskrivelse af dig?

Kortlægning af den unges og familiens ressourcer

Hver fagperson kan med fordel beskrive deres oplevelse af den unge i forhold til bekymringen. Det kan være med til at give en helhedsforståelse af den unge.

Kortlægningen af den unges udfordringer og ressourcer er med til at indsnævre bekymringens kerne og samtidig tydeliggøre, hvad der fungerer godt for den unge i forvejen, og hvor der kan være brug for mere støtte.

Denne del af samtalen har ikke nødvendigvis en fast struktur, men kan fx indeholde følgende punkter:

- **Risiko- og beskyttelsesfaktorer**

Som fagperson kan du i din beskrivelse af den unge lægge vægt på, hvor det går godt, og hvor du ser potentielle udfordringer for den unge. Det er ikke ualmindeligt, at perspektivet på bekymringen rundt om bordet varierer. Fx kan en repræsentant fra politiet være meget bekymret på grund af kriminel adfærd,

men skolelæreren oplever en elev, der følger med i skolen og har gode relationer. Læs mere om risiko- og beskyttelsesfaktorer i [kapitel 8](#).

- **Inddragelse af den unge og forældre**

Det kan være vigtigt at inddrage den unge og forældremyndighedsindehaver(e) i både hvordan det går derhjemme, men også hvordan de oplever fagpersonernes vurdering af hændelsen. En samtale, hvor familien og den unge åbner op for ting, de ikke taler om til daglig, kan være med til, at de lærer hinanden bedre at kende og kan sætte sig i hinandens sted. Se dig selv som et vigtigt forbindelsesled, der kan gøre det nemmere for den unge og familien at tale sammen i fremtiden.

- **Fokus på fremtiden**

Hvis den unge spørges ind til fremtiden, kan det få den unge til at reflektere over ønsker for fremtiden, og hvilke valg, der er gode at overveje allerede nu. Når den unge sætter ord på ønsker for fremtiden, kan du være med til at gøre det tydeligt, hvilke valg og adfærd der kan lede i den retning. Den unge er derfor selv med til at undersøge, hvor der kan være behov for ekstra opmærksomhed. Fx at møde op og deltage i skolen, overholde aftaler med forældre, vælge nogle andre venner eller prøve at skrive en jobansøgning osv.

Eksempler på spørgsmål til den unge:

Har du nogle fritidsaktiviteter?

Går du i klub?

Hvem er dine tætte venner i skolen?

Hvor lang tid har du kendt ham/hende?

Ovenstående er eksempler på spørgsmål, der kan stilles til den unge for at undersøge, hvem der er omkring den unge i hverdagen, og hvor de sunde og positive relationer ligger i den unges liv.

Tiltag: aftaler med den unge og forældrene

Når den unges udfordringer og ressourcer er blevet konkrete, og samtalen går på fremtidige positive valg, kan konkrete aftaler i forlængelse heraf være et godt værktøj. Det gør det muligt senere at følge op på den unges udvikling og gør det mere overskueligt for den unge, familien og fagpersonerne, hvad der skal til – selvom det bare er små justeringer.

Typer af aftaler

Aftalerne, der indgås, er ofte konkrete og kan spænde fra aftaler om fritidsliv; jobansøgning, fritidsjob, praktik, klubaktiviteter, sport til skoleforhold; deltagelse i timerne, aflevering af opgaver, fremmøde og aftaler om familieforhold fx om hjemkomsttid.

Gode råd når der skal indgås aftaler:

- I samtaler, hvor der er behov for yderligere støtte udefra, kan indsatser vedr. fx vredeshåndtering, stofbrug eller øget kriminalitetsrisiko foreslås. Aftalen kan på den måde bestå i, at du som fagperson undersøger et bestemt tilbud nærmere og vender tilbage til familien med svar. Se fx SSP Københavns indsats- og aktivitetskatalog.
- I nogle tilfælde kan anbefalinger til andre organisationer eller private aktører være et godt supplement til aftalen. Fx hvis forældrene har brug for mere viden om konsekvenserne ved stofbrug, eller hvis den unge har brug for sorgbehandling.
- Når aftalerne indgås, kan det være en god idé at tydeliggøre, hvem der skal gøre hvad, hvornår. Det kan også være nødvendigt, at lave aftaler omkring, hvem der skal informeres, sådan at aftalen lykkes.

Eksempler på aftaler

Aftale i hjemmet:

Det aftales mellem mor og Ida på 14 år, at det er ok, at mor har Find My Iphone slået til, så hun kan se, hvor Ida er, hvis hun ikke kommer hjem.

Jon på 16 år og hans forældre skal blive bedre til at tale sammen, når Jon har dårlige tanker om sig selv, og før han søger bekræftelse i forkerte fællesskaber, som han har gjort tidligere. Jon fortæller, at det er særligt, når han er meget stille og går ind i sig selv, at tankerne overvælder ham, og han har brug for, at forældrene spørger ind og er der for ham.

Aftale i klub/skole:

Isak på 15 år har færdedes på Christiania, og han kan godt selv se, at det er dumt at være der om aftenen. Derfor bliver det aftalt, at han skal komme ned i klubben de dage, hvor forældrene arbejder sent.

Sigurd aftaler med sin klasselærer, at de ca. en gang om måneden tager en kort snak i et frikvarter. Læreren tager initiativ til samtalerne.

Aftale i BBU-regi:

Mille på 13 år har meget svært ved at håndtere sin vrede, hvilket går ud over hendes omgivelser. Det aftales, at fagpersonen fra BBU undersøger muligheden for, at Mille kan tilbydes diamantforløb.

Håndtering af familiemedlemmer i samtalen

Forældres behov for at stille spørgsmål og deres grad af bekymring kan variere. Du kan være opmærksom på følgende:

- Gør plads til, at familiemedlemmer kan få afløb for deres bekymringer, men sørg for, at den unge ikke mister sin rolle i samtalen, fordi forældrene overtager.
- Overvej at bruge ekstra tid på forældrene efter den unge har forladt samtalen eller foreslå, at der kan holdes en samtale alene med den unge efterfølgende. Det kan også være nødvendigt at stoppe før tid, hvis samarbejdet med familien ikke fungerer.
- Hvis familiemedlemmerne er for dominerende i samtalen eller filtrerer svar på den unges vegne, kan denne problematik italesættes og der kan fokuseres på at få den unge mere på banen.
- Nogle bekymringer eller udfordringer i familien kan også udspringe fra andre problematikker end SSP-bekymringen fx konkrete problemer i hjemmet. Disse problemer er ikke nødvendigvis direkte relateret til den unge, men kan sagtens have en indirekte betydning for familieforhold, trivsel og tryghed i hjemmet. Fx kan samtalen komme til at handle om, at en familie ønsker at flytte til et andet boligområde, eller arbejdsløshed.

Afslutning

Når samtalen kommer til sin afslutning, ridses indgåede aftaler op, og hvem der gør hvad og/eller informerer hvem. Det kan være en god ide at sætte ord på, hvis det har været en god samtale, give ros og samtidig nævne, at så er der ikke mere i den sag.

Forslag til afsluttende spørgsmål:

Hvordan har jeres overordnede oplevelse af samtalen været?

Synes I, at det er nogle gode aftaler, der er indgået?

Har I spørgsmål, som endnu ikke er blevet besvaret?

I må endelig ringe, hvis I har behov for at snakke mere om x eller x.

Du kan tilbyde dine kontaktoplysninger, hvis der opstår yderligere spørgsmål eller behov for afklaring efter samtalen. Det kan give både den unge og familien en tryghed at vide, at de kan tage kontakt på eget initiativ.

Ligesom, at en bekymringsamtale kan ende godt, og bekymringen hos den unge er mindsket, kan en samtale også ende ud i en fortsat bekymring for den unge. Her kan det være særligt vigtigt at følge op på aftalen for at følge udviklingen i den unges kriminalitetsrisiko – måske kan en opfølgende samtale være nødvendigt.

Bekymringsamtalen i et gruppeperspektiv

Håndteringen af grupper i forbindelse med SSP-enkelt-sagsbehandlingen er noget, SSP København i højere og højere grad beskæftiger sig med:

- Når grupper af unge, som har været en del af samme hændelse koordineres i SSP-regi, er det vigtigt fortsat at have hver enkelte unge for øje.
- Bekymringen kan være større for nogle gruppe-medlemmer og lavere for andre – alt afhængig af risiko- og beskyttelsesfaktorerne, som uddybes på koordinationsgruppemødet.
- Variation i samtalerne og de unges behov er vigtigt at tænke ind.

Det kan give et stort udbytte at indkalde til et fagprofessionelt møde i forlængelse af koordinationsgruppemødet, hvor det afklares, hvem der kender de unge og hvilken adfærd gruppen har samt den interne gruppedynamik. Netop gruppens adfærd og placeringen for hændelsen – om det er noget, der er sket i skolegården eller på gaden – kan være med til at afgøre, hvordan der skal gribes ind. Det er også her, det kan tydeliggøres, hvem der kan gøre hvad og om gruppen håndteres samlet eller separat. Som udgangspunkt afholdes bekymringsamtalerne enkeltvis.

Eksempler på håndtering af bekymringssamtaler i et gruppeperspektiv

- En pigegruppe har udgivet sig for at være fra en nødhjælpsorganisation og har samlet penge ind. Én af pigerne var blot en medløber og følte sig presset til at gøre det, selvom hun godt viste, at det var forkert. Fagpersonerne, som deltog i samtalen med pigegruppen, var derfor mindre bekymrede som udgangspunkt end hos de to andre piger, som fik ideen til at samle ind. Her var der større fokus på det forkerte i – og konsekvenser af – pengeindsamlingen.
- En pigegruppe har i fællesskab været grænseoverskridende og chikaneret en tidligere elev på skolen. Sagerne behandles på samme koordinationsgruppemøde, hvor det bliver tydeligt, at én af pigerne, Freja, er plaget af psykiske diagnoser, og at der tidligere har været voldsomme konflikter i hjemmet. Der afholdes bekymringssamtaler med pigerne hver for sig, hvor en socialfaglig forebygger og skolelærer deltager. I Frejas samtale medtænkes de førnævnte udfordringer, så samtalen tager højde for en potentiel psykisk sårbarhed og tidligere ubehagelige oplevelser i hjemmet. Den socialfaglige forebygger deltog i koordinationsgruppemødet og klæder derefter skolelæreren på ift. koordinationsgruppens anbefalinger.

Hvis enkeltvise samtaler ikke syntes at have den ønskede effekt, kan det forsøges med en gruppetilgang som et supplement, hvor de unges forældre også kan inddrages.

Forældre er vigtige medspillere – og det er vigtigt, at de er en del af de unges beslutninger. Som fagperson kan du derfor stille forventninger til forældrene og hjælpe dem til bedre at håndtere specifikke situationer, hvor de skal træde i karakter. Fx har det en positiv betydning, at de unge ved, at alle forældre er opmærksomme på en gruppe og ringer til hinanden, hvis de ser hinandens børn. Det kan også være andre konkrete aftaler, som besluttet i fællesskab fx hjemkomsttider, grænser for alkoholindtag eller supervision af forældre ved fester/sammenkomster.

5. Efter bekymrings samtalen

Når samtalen er afsluttet, kan der med fordel tages en kort snak fagpersonerne imellem for at afrunde mødet og for at sikre en fælles forståelse af de vigtigste elementer i samtalen. Det kan også være i tilfælde af, at nye fagpersoner har været med i en samtale og der er behov for at følge op fx *hvad virkede?* Eller *hvor tabte vi den unge?* Husk at journalisere efter gældende praksis.

Opfølgning på aftalerne

Afhængig af bekymrings samtals udfald er der forskellige måder at følge op på en samtale. Der følges typisk op på de samtaler, hvor der er lavet konkrete aftaler, og hvor man fortsat har en bekymring for den unge. Opfølgningen vil ofte være planlagt i forbindelse med aftalerne i samtalen.

Opfølgning som et forebyggende greb

Der er ikke en gylden regel for, hvornår og hvor længe den unge bør følges, men den ekstra indsats i form af en opfølgning *kan* gøre en forskel for den unge og have en positiv virkning som supplement til selve samtalen.

Bekymrings samtalen kan være med til at afgøre, hvordan den videre kontakt med den unge og familien skal forløbe. Der er nogle familier, som ikke ønsker mere inddragelse fra fagpersoner og andre, som gerne løbende vil følge op på, hvordan det går.

Der er forskellige metoder til at følge op, afhængig af hvilken myndighed du tilhører, sagens karakter og din relation til den unge. Fx hvis den unge har en sag i BBU, som løbende vurderes, fortsætter en kontinuerlig kontakt med den unge i dette regi. En politi- eller socialfaglig forebygger kan kontakte den unge eller familien på eget initiativ for at høre, hvordan det går og/eller, om der er nogle spørgsmål løbende, hvis det vurderes gavnligt. Som lærer eller fritidsrepræsentant med en tæt daglig kontakt med den unge, er det oplagt at følge op enten i skole eller fritidscenter. Her kan også tages initiativ til et undersøgelse, hvordan det går enten ved en kort snak eller en gåtur.

Eksempler på opfølgninger aftalt i samtalen

- Skolelærer spørger den unge en måned efter samtalen om, hvordan den nyopstartede fodboldtræningen går.
- Til samtalen aftales det, at den unge og dennes skolelærer skal mødes for at skrive en ansøgning. De mødes på den aftalte dato efter skoletid.
- Efter samtalen kontakter den socialfaglige forebygger en SSP-repræsentant i nærmeste klub for at brobygge den unge over i et klubtilbud. Første dag i klubben mødes den socialfaglige forebygger og den unge til en kort snak, inden de sammen går ind i klubben.
- Fritidsrepræsentanten og den unge mødes to uger efter samtalen for at tage en snak om, hvordan det går. Han kontakter også den unges skolelærer for at undersøge, om der er sket forbedringer med den unge ift. fravær.

Orientering til SSP-kolleger eller andre ressourcepersoner i den unges netværk

Afhængig af, hvilke(n) type aftale, der er besluttet under samtalen, kan det overvejes, hvorvidt en SSP-kollega tæt på den unge vil have gavn af at blive informeret om, hvordan den unges situation er udviklet sig. Som regel tager den ansvarlige fagperson ansvar for den opfølgende dialog med den unge og vil typisk ikke orientere andre SSP-kolleger i tilfælde, hvor aftalerne overholdes. Dog kan man løbende snakke på et koordinationsgruppemøde eller lokaludvalg, hvis der sker ændringer i den unges adfærd, og aftalerne ikke går efter planen.

Ny bekymring eller gentagen kriminalitet?

Hvis den unges adfærd ikke ændrer sig, vil sagen igen komme op på et koordinationsgruppemøde, hvor sagen koordineres set i lyset af, at der allerede har været én samtale med den unge. Har sagen alvorlig eller akut karakter og er der længe til et koordinationsgruppemøde, kan den håndteres forud for mødet, og samtalen kan afholdes før. Fx hvis en ung har været med til en række alvorlige hændelser, hvor politiet har været indblandet, og det virker til, at adfærden eskalerer for hver hændelse.

Hvis det besluttet, at det vil give mening med endnu en samtale, er det som regel de samme deltagere, som deltager igen. På den måde, kan der samles op på aftalepunkter og ryste posen i forhold til at skifte strategi. Det, at den unge ikke har overholdt en aftale, kan være med til at fortælle om, hvordan det går for den unge.

Afhængig af budskabet og omdrejningspunktet af en 2.

bekymringssamtale, kan det overvejes at inddrage andre parter eller lave udskiftning af deltagere. Dette kan fx gøres, hvis en tidlig bekymring for den unge er startet i skolen, og adfærden har udviklet sig hen imod konkret kriminalitet. Her kan det være relevant at medtage en politifaglig forebygger for at sætte ord på, hvilke konsekvenser sådan en adfærd kan have på længere sigt. Dog kan en politifaglig forebyggers rolle udvandes, hvis samme budskab er præsenteret flere samtaler i træk. Derfor bør det overvejes, om denne person kan have betydning for den unge og påvirke til ændringer.

6. Lovgivning

Bekymringssamtalen som indsats lægger sig op ad den retlige ramme for SSP Københavns arbejde med enkeltsager.

Retsplejelovens §115 (udveksling af personoplysninger)

Som en del af SSP-samarbejdets enkeltsagsbehandling, må offentlige myndigheder udveksle personoplysninger om den unge. Dette må gøres i tilfælde, hvor udvekslingen er nødvendig i forbindelse med det kriminalpræventive samarbejde. §115 muliggør derfor en koordinering på tværs af myndigheder, når en bekymringssamtale, skal iværksættes.

Forvaltningslovens §28 (samtykke)

Fagpersoner, som ikke er en myndighed fx boligsociale medarbejdere, private aktører, fodboldtrænere og lign, kan ikke få udvekslet oplysninger omkring den unge uden samtykke. Det betyder, at hvis det ønskes at inddrage en ikke-myndighedspart i, eller forud for, en bekymringssamtale, skal der indhentes et samtykke fra forældremyndighedsindehaver(e) og den unge, sådan at oplysningerne om den unge kan videregives. Samtykke kan indhentes enten mundtligt eller skriftligt.

Forvaltningslovens §27 (tavshedspligt)

Personer ansat i en offentlig forvaltning har tavshedspligt, hvilket betyder at informationer om private forhold og andre fortrolige oplysninger fx omkring borgere, ikke må deles til uvedkommende. Deling af en kriminalitetsbekymring med SSP (enkeltsag) er i disse tilfælde muligt, da det vurderes nødvendigt for den præventive indsats og koordinering.

Læs mere om SSP-samarbejdets retlige ramme i Kommissorium for SSP-enkeltsager.

7. Ofte stillede spørgsmål

Hvornår holder man en bekymringssamtale?

En bekymringssamtale er en individindsats i SSP København, som typisk aftales i forbindelse med et koordinationsgruppemøde, hvor SSP-enkeltsager koordineres.

- Ved niveau 1 og niveau 2-sager (tidlig kriminalitetsbekymring eller alvorlig bekymring og/eller førstegangskriminalitet) vil en bekymringssamtale ofte være et passende forebyggende tiltag.
- Beslutningen om at afholde en bekymringssamtale foretages af fagpersonerne, som indgår i koordinationsgruppen eller gennem inddragelse af andre fagpersoner, som har tæt relation til den unge.
- Bekymringssamtalen afholdes, hvis der er bekymring for den unges fremtidige adfærd eller kriminalitetsrisiko.

Hvornår afholdes en bekymringssamtale ikke?

Det vil altid være op til koordinationsgruppen at vurdere, om en ung vil have gavn af en samtale, selvom flere samtaler er afholdt. Følgende kan tages med i overvejelsen:

- Der kan være tale om en ung med en særlig alvorlig sag eller med mange gentagne forhold, hvor det kan overvejes, om alternative handlinger skal tages i brug – se nedenstående *Hvad kan man gøre, hvis den unge, efter flere samtaler, sidder fast i samme adfærd?*

- En særlig kompleks sag vil typisk involvere flere foranstaltninger i BBU-regi, da de er forpligtet til at følge op på aktive med igangværende foranstaltninger. Overvej da, om den unge allerede får tilstrækkelig hjælp til sine udfordringer for at undgå overdosering af tiltag.
- BBU kan foretage en skriftlig partshøring, hvis historikken kombineret med den unges adfærd ikke giver anledning til fremtidig kriminalitetsbekymring. Politi og BUF kan dog stadig afholde samtalen, hvis de mener behovet er der.
- Hvis den unge snart fylder 18 år, er det en vurdering af sagens alvorlighed og hvorvidt samtalen giver mening – dvs. kan have en positiv betydning for den unge inden det 18 år. Jo mere alvorlig en sag, jo større bør incitamentet til at afholde samtalen være inden den unge fylder 18 år.

Hvem må jeg involvere i en bekymringssamtale?

Som en del af SSP-samarbejdet i København må du videregive oplysninger omkring den unge som del af en kriminalpræventiv indsats fx bekymringssamtale:

- Dette må kun gøres til myndighedspersoner fx SSP-repræsentanter fra Socialforvaltningen (BBU), Børne- og Ungdomsforvaltningen, Kultur- og Fritidsforvaltningen og Københavns Politi.
- Det er typisk fagpersoner, som deltager på SSP-koordinationsgrupper og SSP-lokaludvalg, som er relevante at trække på ift. at gennemføre en bekymringssamtale.

- Inddragelse af andre parter, fx en boligsocial medarbejder eller en træner, bør kun gøres, hvis samtykke om deling af oplysninger er indhentet fra forældremyndighedsindehaver(e). Læs om samtykke i kapitel [6](#).

Hvad kan man gøre, hvis den unge, efter flere samtaler, sidder fast i samme adfærd?

Selvom mange bekymringssamtaler leder til en positiv forandring hos den unge, er der også et fåtal, som fortsætter med – eller eskalerer – deres adfærd. I disse tilfælde kan en ekstra indsats være nødvendig for at forsøge at hjælpe den unge på rette vej. Vigtigst af alt er ikke at give slip, men være vedholdende, så du sikrer dig, at den unge får den nødvendige hjælp. Du kan fx:

- Vende tilbage til de fagpersoner, som kender den unge bedst for at finde ud af, hvad den unge har brug for.
- Overveje at løfte flere aktører ind i sagen, hvis de kan bidrage med noget nyt.
- Gentænke formen på bekymringssamtalen fx at dele samtalen op, så nogle taler med forældre, imens den nærmeste fagperson går en tur med den unge.
- Understøtte med en ny underretning til SOF og overveje, om denne kan laves på en anden måde, fx ved at blive skarpere på den unges konkrete adfærd eller beskrive, hvad du som fagperson allerede har forsøgt at gøre i forhold til den unge.
- Overveje at drøfte den unge på et koordinationsgruppemøde igen – eller indtænke den unge i en relevant

indsats i det pågældende lokalområde fx i en gruppeindsats.

- Anvende vurderingshjulet for at få en dybdegående drøftelse af den unge. Læs mere om dette i *Guide til SSP enkeltsagsbehandling* og SSP Københavns indsats- og aktivitetskatalog.

8. Teoretiske perspektiver og metodisk framework på bekymringssamtalen

Den kriminalpræventive effekt og værdi af bekymringssamtaler

Bekymringssamtalen har i mange år været et redskab i det kriminalitetsforebyggende arbejde med børn og unge i Danmark og finder sin inspiration i den norske model for samtalen. På trods af den udbredte brug af samtalen varierer evalueringerne af konceptet i sine resultater. En evaluering foretaget af Justitsministeriet i 2013 fandt det vanskeligt at måle den kriminalpræventive effekt af samtalen, da brugen af bekymringssamtaler på daværende tidspunkt gjorde det svært at lave et solidt undersøgelsesdesign (Pedersen 2013). Dog viser andre undersøgelser af samtalen i dansk kontekst at have gode erfaringer. En evaluering af brugen af bekymringssamtaler i Hillerød Kommune og Nordsjællands Politi viste, at samtalen var meningsfuld for de unge, da der kom nogle ting på bordet under samtalen, som den unge normalt ikke sætter ord på. Størstedelen af de unge, som blev fulgt efter samtals afslutning, blev ikke senere registreret i politiets systemer (Andersen & Knudsen 2014). En anden undersøgelse i fire kommuner viste ligeledes, at størstedelen af forældrene vurderede, at samtalerne har medvirket til at holde deres børn ude af kriminalitet (Servicestyrelsen 2010).

En generel erfaring i det kriminalitetsforebyggende arbejde er, at samarbejdet mellem myndigheder er vigtigt for at kvalificere den præventive indsats. Det er netop målet med dette materiale at styrke forudsætningerne for

samarbejdet på tværs af fagprofessioner ved at tydeliggøre roller og ansvarsområder relateret til bekymringssamtalen. Samtidig at sikre, at værdien af en bekymringssamtale får den ønskede virkning. Her er det vigtigt at nævne, at bekymringssamtalen bør bruges med omhu og kun som en indsats i de scenarier, hvor fagpersoner, der har kendskab til den unge vurderer, at det kan have en præventiv virkning. Dette for at undgå, at samtalen får en kontraproduktiv effekt, eller at den unge overdoseres – fx ved at indgå i en indsats, som ikke afspejler den unges risikoadfærd og derfor ikke er nødvendig. Som SSP-repræsentant kan den indledningsvis kvalificering af risiko- og beskyttelsesfaktorer netop være med til at sikre, at bekymringssamtalen besluttes som en nødvendig og proportionel indsats, som stemmer overens med den unges kriminalitetsrisiko. Dertil bør nævnes, at måden samtalen "gøres på" er essentiel i forhold til at reducere fremtidig risikoadfærd samt negative følgevirkninger af samtalen. Her er det vigtigt, at samtalen ikke har fordømmende karakter og derved opleves som stigmatiserende af den unge og dennes familie. I disse tilfælde kan en ressourceorienteret tilgang anvendes til at fokusere på den positive udvikling frem for at centrere omkring problemer knyttet til den unge (Fisker 2020: 182). Læs videre herunder om perspektiver, som styrker denne tilgang.

Low Arousal

Low Arousal er en pædagogisk håndteringsstrategi, som kan anvendes i samtaler med unge, der har særlige behov eller problemskabende adfærd. Det er en konfliktnedtrappende tilgang, hvor der både fokuseres på at regulere eget og den unges affektniveau. På den måde kan den unges

niveau af overskud kortlægges, så der ikke stilles for høje forventninger og uro samt udadreagerende adfærd undgås eller reduceres. Her er både kropslige og sproglige metoder til, hvordan man bibeholder ro og kan forhindre optrapning – arousal (Hejlskov 2018).

Anerkendende tilgang

I forlængelse af samtalen som værende ikke-fordømmende, kan en hensigtsmæssig strategi i samtalen også være en anerkendende tilgang overfor den unge og familien. Her er forståelse, tolerance, accept, bekræftelse og lytning vigtige faktorer for at skabe en tryk og fortrolig ramme, hvor den unge mere frit kan udforske tanker følelser og oplevelser.

Anerkendelse og empati handler først og fremmest om en ligeværdighed i samtalsituationen og om at lade den unge være med til at styre udviklingen i samtalen. Her bliver det fagpersonernes rolle at hjælpe den unge til at videreudvikle sine egne tanker og måder at udtrykke sig på (Kinge 2010).

Signs of Safety

Signs of Safety er en ressourcebaseret tilgang til arbejdet med udsatte børn og deres familier, som med fordel kan benyttes som led i forberedelsen og retningen i en bekymringssamtale. Metoden undersøger systematisk børn/unges behov for støtte og er fokuseret på, hvordan man kan skabe sikkerhed og trivsel for barnet gennem samarbejde med familien og den unge. Signs of Safety er et konkret metodisk greb, som kan anvendes for børn og unge i særligt udsatte positioner, hvor risiko- og beskyttelsesfaktorer vurderes både hos den unge og i den unges familie og

netværk. Der fokuseres desuden på sikkerhedsfaktorer, som kan styrke barnets og familiens generelle situation. Metoden indeholder praksiselementer, som er med til at strukturere processen og et skema, som anvendes til at vurdere og planlægge den konkrete sag ud fra, hvad der kan skabe sikkerhed og trivsel for barnet. Dette er delt op i tre spørgsmål; *hvad bekymrer? Hvad fungerer? Hvad skal der ske?* (Turnell 2013). Læs mere om Signs of Safety på Social- og Boligstyrelsens hjemmeside [her](#).

Hvem Styrer Orkesteret (HSO)

”Hvem Styrer orkesteret” er en uddannelse og metode i kriminalitetsforebyggelse samt en professionalisering af det tværfaglige samarbejde iværksat af Helle Midskov Brynaa i SSP Vejle. Tilgangen bygger på en situationel handlingsteori, som lægger vægt på, at det både er miljøpåvirkning (kriminogene omgivelser), men også den individuelle moral og evnen til at udøve selvkontrol, som har betydning for, om en person bliver kriminel eller forbliver lovlydig. Her er det sociale institutioner som skolen og familien, der kan have indflydelse på børn og unges moralske og kognitive udvikling. Tilgangen fokuserer på betydningen af, hvordan forskellige faggrupper i samspil kan kvalificere forebyggelsen af kriminalitet blandt børn og unge – for på den måde at få det tværfaglige ”orkester” til at spille sammen. Her er det netop vigtigt, at der i samtaler med kriminalitetstruede børn og unge er klare rammer, og hvor både forældre og den unge involveres aktivt i dialogen. Fx kan der anlægges en dialogmodel for samtalen, som der baseret på en værdsættende tankegang, der er fokuseret på ressourcer hos den unge. Det, at have en metode og

retning for den udviklende dialog med et barn eller ung er netop et element, som kan styrke det tværfaglige samarbejde (Brynaa 2016). Læs mere om den nævnte dialogmodel, Vækstmodellen i *Vækstmodellen - Vejen til den gode samtale* af Marianne Grønbæk.

Beskyttelses- og risikofaktorer

Formålet med at anvende og indtænke risiko- og beskyttelsesfaktorer i kriminalitetsforebyggelse er, at tidlige forebyggende indsatser, som fx en bekymrings samtale, bedre kan kvalificeres, målrettes og tilpasses den unges situation og behov. Risikofaktorer er forhold, som kan være medvirkende til at øge risikoen for fremtidig kriminalitet. Beskyttelsesfaktorer er derimod forhold, der kan mindske sandsynligheden for risikoadfærd, og derved beskytte den unge mod at komme ud i kriminalitet. Forskning viser, at nogle af de risikofaktorer, som kendetegner børn og unge i risiko for at udvikle kriminel adfærd, bl.a. er manglende uddannelse, mange skoleskift, højt skolefravær, manglende eller konfliktfulde sociale relationer, lav grad af selvkontrol m.m. Ligeledes kan risikoen for senere kriminel adfærd reduceres ved at arbejde med at styrke den unges beskyttelsesfaktorer som fx positiv selvopfattelse, øget motivation for at gå i skole, positive rollemodeller, opmærksomhed fra - og et positivt forhold til - forældre m.fl. Det kan også være positive og tillidsfulde relationer til en medarbejder i fx klub, skole eller politi eller kendskab til og respekt for disses arbejde (Christoffersen et al. 2011) (Østergaard et al. 2015).

Dog er det vigtigt at nævne, at forekomsten af en risikofaktor ikke er ensbetydende med, at en ung begår kriminalitet.

Ligeledes reagerer unge forskelligt ved forskellige typer af faktorer, og det behøver ikke at betyde, at den unges udvikling skades eller kriminalitet indledes. Det kan ligeledes variere, hvor stor en belastning den enkelte faktor har for den unge.

Eksempler på andre risikofaktorer:

- Svært ved at løse konflikter
- Høj impulsivitet og hyperaktivitet
- Risikosøgende adfærd
- Trist eller nedtrykt
- Lavt selvværd
- Fysiske tegn på mistrivsel.
- Lavt fagligt niveau
- Meget fravær fra skolen.
- Manglende sociale relationer
- Venner med problematisk adfærd
- Relationer/forhold i familien, der påvirker barnet negativt
- Tegn på vold eller misrøgt
- Kriminalitet i familien

Kilde: Socialstyrelsen "[Bekymringsprofil](#)" / [screening til lærere og socialrådgivere](#)

9. Case - Den gode bekymringsamtale

En skolelærer på Amager har gennem en længere periode være bekymret for sin 14-årige elev, Alex, der sammen med en gruppe drenge fra klassen har startet en leg, hvor de udgiver sig for at være en bande og systematisk "er efter" andre elever. Det har udviklet sig til mobning og grov adfærd i gruppen. Alex er en medløber, men bidrager stadig til at optrappe konflikter, selvom det ikke er ham, som går forrest. Han kan også nemt miste koncentrationen i undervisningen og tale meget grimt til sine lærere og andre elever. Læreren sender bekymringen som en niveau 1-sag via den digitale blanket til SSP og orienterer skolens SSP-repræsentant om sagen.

Sagen drøftes af SSP-repræsentanterne på SSP-koordinationsgruppemødet, hvor det bliver tydeligt at udfordringerne i skolen er store, da han både har svært ved at skabe gode venskaber og følge med fagligt. Familien har også tidligere haft vanskeligheder, da hans bror sidder i fængsel, og forældrene har haft en konfliktfyldt skilsmisse. Alex har tidligere haft en samtale med en socialfaglig forebygger i forbindelse med en tidligere gruppeindsats på skolen. Det besluttes, at hans klasselærer bør deltage i en bekymringsamtale sammen med samme forebygger, fordi den bekymrende adfærd udspiller sig i skolen, men samtidig kan der være en bekymring for, hvordan forholdene i hjemmet er. Det drøftes også, hvilke emner som bekymringsamtalen bør fokusere på. Samtalen afholdes på skolen, og Alex deltager sammen med sin mor. Moderen virker indledningsvis forstående og åben. Skolelæreren præsenterer formålet med samtalen, og hvad

bekymringen bunder i. Hun lægger vægt på, at Alex generelt virker til at være glad for at gå i skole og i det hele taget trives. Men hun håber, at han kan få det bedre i klassen, fordi nogle af de andre elever og lærere godt kan blive utrygge og kede af det, når ham og de andre drenge bliver grove. Samtalen går på, hvordan Alex fremadrettet kan blive bedre til at forlade en konflikt, hvis han bliver irriteret på andre elever. Alex syntes nogle gange, at alle er imod ham, bare fordi han laver lidt sjov. Moderen genkender hans modsættende adfærd, men synes, at der er kommet mere ro på efter skilsmisse. Alex kan godt se, at han nogle gange går over stregen. Forebyggeren åbner op for en snak om, hvad det kan betyde at være del af en gruppe – og at det somme tider kan være sejt, ikke at gøre det andre siger, og at det er helt okay at tage afstand, fx ved at gå sin vej. Fagpersonerne sørger også for at nævne de ting, der fungerer godt i klassen – at han kan være sjov, sød og hjælpsom. I fællesskab taler de om gode strategier, der kan hjælpe til, at Alex ikke isolerer sig i klassen, og at andre fællesskaber, fx at gå til en sportsaktivitet, kan gøre, at han lærer nye venner at kende. Alex ytrer selv et ønske om, at han gerne vil gå til noget, men ikke kender andre, der gør. Slutteligt aftales det, at klasselæreren skal undersøge muligheden for, at Alex kan starte på et fodboldhold i den nærmeste klub og vende tilbage til moderen med muligheder for dette. Hun vil også undersøge, om familien kan søge kontingentstøtte, da Alex' mor på nuværende tidspunkt ikke har økonomisk råderum til fritidsaktiviteter. Derudover vil hun løbende følge op med Alex i skolen omkring, hvordan han har det, og om han har brug for ekstra faglig støtte.

10. Huskeliste - den gode bekymrings-samtale

Til SSP-koordinationsgruppemøde:

- Det aftales, hvem der skal/bør deltage til samtalen?
 - Hvis flere parter skal deltage; hvad kan de forskellige parter bidrage med i samtalen? Kan andre relevante ressourcerpersoner i den unges liv inddrages? Hvem er ansvarlig for at kontakte vedkommende?
 - Hvem er ansvarlig for at inddrage viden fra andres ressourcerpersoner forud for samtalen, hvis de ikke indgår i KG?
 - Er der behov for tolk?
-

Før samtalen - egen forberedelse:

- Hvor skal samtalen afholdes og hvornår?
 - Indkald de relevante parter, der skal deltage
 - Undersøg den unges udfordringer og ressourcer ved at inddrage relevante fagpersoner, der kender den unge og ved at gennemgå sagen og evt. tidligere oplysninger om den unge i fagsystem
 - Forbered spørgsmål og hovedtemaer forud for samtalen
 - Afhold et kort formøde for fagpersoner
-

Før samtalen - indkald til samtalen

- Indkald den unge og forældremyndighedsindehaver(ne)
 - Gennem brev eller telefonisk kontakt beskrives kort årsagen til samtalen, deltagere og tidspunktet. Husk, at samtalen er ikke et krav, men et tilbud
-

Selve samtalen:

- Skab indledningsvis en tryk stemning; imødekommende og afslappet dialog
 - Oplys om, hvad SSP er, og at den unge er drøftet i SSP-regi
 - Præsentationsrunde af fagpersoner
 - Oplys om samtalsens længde (ideelt set 45-60 min.)
 - Italesæt formålet med samtalen og præsenter bekymringen
 - Kortlæg den unges og familiens udfordringer og ressourcer; hver fagperson deler sit perspektiv på den unge ift. bekymringen, og den unge/familien inddrages og får mulighed for at beskrive deres oplevelser og perspektiver
 - Tiltag: Konkrete aftaler med den unge og forældrene besluttet i fællesskab, hvis dette giver mening. Bekymringsgraden og samtalsens forløb, er med til at afgøre dette
 - Afslutning af samtalen: Rids aftaler op, vær tydelig omkring, hvem der skal gøre hvad/informere hvem, efter samtalen er slut
 - Tilbyd dine kontaktoplysninger, hvis der opstår yderligere spørgsmål eller behov for afklaring
-

Efter samtalen:

- Rund samtalen af med en kort snak fagpersonerne imellem for at sikre en fælles forståelse
 - Orienter eventuelle SSP-kolleger eller andre personer i den unges netværk om aftaler
 - Følg op på de indgåede aftaler med den unge og/eller dennes familie. Opfølgningen vil typisk være planlagt ifm. en aftale, men kan også foretages på eget initiativ
-

HUSK at journalisere i fagsystemer undervejs

11. Litteratur

Andersen, Sarah A. V. & Knudsen, Mette B. (2014) *Evaluering af strukturerede bekymringssamtaler – En kvalitativ evaluering af bekymringssamtalekonceptet i Hillerød Kommune*. Hillerød: Hillerød SSP og Nordsjællands Politi.

Brynaa, Helle Midskov (2016) *Hvem Styrer Orkestret?*

Christoffersen, M. N. et al. (2011). *Tidlig identifikation af kriminalitetstruede børn og unge: Risiko- og beskyttelsesfaktorer*. København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.

Det Kriminalpræventive Råd (2002). *Vi skal tale om det! Den kriminalitetsforebyggende samtale*. Glostrup: DKR.

Fisker, Kasper (2020). *Det Kriminalpræventive Styresystem*. København: Hans Reizels Forlag

Hejlskov Elven, Bo (2018). *Konflikter og Low Arousal*. København: Dansk Psykologisk forlag

Kinge, Emilie (2010). *Anerkendende samtaler med børn – Det anerkendende samvær og samtalens betydning for børn i samspilsvanskeligheder*. Frederikshavn: Dafolo Forlag

Pedersen, Maria Libak (2013). *Kortlægning og evaluering af politiets brug af bekymringssamtaler og -breve*. København: Justitsministeriets Forskningskontor.

Servicestyrelsen (2010): *Kriminalitetsforebyggelse over for børn og unge under 15 år med anden etnisk baggrund end dansk*. Odense: Servicestyrelsen.

Turnell, Andrew et al. (2013). *Signs of Safety – Arbejdet med udsatte børn og deres familier*. København: Hans Reitzels forlag.

Østergaard, S. V. et al. (2015). *På vej mod ungdomskriminalitet: Hvilke faktorer i barndommen gør en forskel?* København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd.

Andet materiale:

Veileder – For Politiets Bekymringssamtale (2011) Norge: Politidirektoratet ([Det norske koncept for bekymringssamtale](#)).

Retsplejeloven [§115](#).

Forvaltningsloven [§27](#), [§28](#).

[Kommissorium for SSP Enkelt­sagsbehandling i København](#)

Guide til SSP enkelt­sagsbehandling (kan findes i Teams for alle SSP-lokaludvalg og SSP-kordinationsgrupper samt på www.ssp.kk.dk)

SSP København

SSP-Sekretariatet
Stormgade 20, 2. tv
1555 København V
Telefon 3366 1580
www.ssp.kk.dk